

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r. o zamknięciu postępowania wszczętego na podstawie art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, s. 1) w odniesieniu do koncentracji skarżącej i Autostrade SpA (sprawa COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Abertis Infraestructuras, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 maja 2010 r. — Noko Ngele przeciwko Komisji

(Sprawa T-15/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Wymogi formalne — Niedopuszczalność)

(2010/C 195/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mariyus Noko Ngele (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: F. Sabakunzi, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Bordes, pełnomocnik)

Przedmiot

Zasadniczo wniosek o stwierdzenie bezprawności działalności Centre pour le développement de l'entreprise (CDE) w Belgii, o zakazanie Komisji i jej pracownikom utrzymywania stosunków finansowych z CDE lub uznawania zgodności działania CDE z prawem i o nakazanie Komisji zapłaty kwoty

pieniężnej na rzecz skarżącego w wypadku, gdyby Komisja uznała tę zgodność z prawem.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2010 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/10)

(2010/C 195/32)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska (przedstawiciele: J. Fazekas, M. Fehér i K. Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności dokonanego przez Komisję wpisu do bazy danych „E-Bacchus” chronionej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, która zastępuje poprzednią słowacką chronioną nazwę pochodzenia „Tokajská vinohradnícka oblasť”.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wpisu chronionej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj” do elektronicznego rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (zwanym dalej „rejestrem E-Bacchus”) dokonanego przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (¹).

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że, poprzez zmianę wpisu w rejestrze Komisja naruszyła odpowiednie przepisy rozporządzenia nr 1234/2007 i rozporządzenia (WE) nr 607/2009 (²) z uwagi na to, iż sporna zmiana pierwotnego wpisu w rejestrze E-Bacchus przyznaje automatyczną ochronę na podstawie nowej regulacji nazwie, której nie można uznać za „istniejącą chronioną” nazwę w rozumieniu art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007.

W tym względzie skarżąca uważa, że w dniu 1 sierpnia 2009 r., który był dniem wejścia w życie nowych przepisów Unii dotyczących rynku wina, nazwa „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” była nazwą objętą ochroną wspólnotową, jak w szczególności wynika z wykazu win stołowych określanych za pomocą oznaczenia geograficznego⁽³⁾ i z wykazu win gatunkowych⁽⁴⁾.

Ponadto skarżąca podnosi, że analiza słowackich przepisów prowadzi do takiego samego wniosku, uwzględniając, że w dniu 30 czerwca 2009 r. przyjęta została nowa słowacka ustawa w sprawie wina, która ponownie używa nazwy „Tokajská vinohradnícka oblasť”. Poza tym, gdyby nawet obowiązujące rozporządzenia należało interpretować w taki sposób, że dzień wejścia w życie przepisów krajowych (1 września 2009 r.) jest również właściwy w celu przeprowadzenia oceny istniejącej ochrony, w tym przypadku należy stosować przez analogię do art. 73 ust. 2 rozporządzenia nr 607/2009, co oznacza, iż także w tym przypadku nazwa ponownie przyjęta w nowej ustawie powinna zostać uznana za chronioną i istniejącą w rozumieniu art. 118s rozporządzenia nr 1234/2007.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja przy prowadzeniu rejestru E-Bacchus i przy zarządzaniu nim, a konkretnie dokonując spornego w niniejszej sprawie wpisu, naruszyła podstawowe zasady dobrej administracji, lojalnej współpracy i pewności prawa uznane w prawie Unii.

W tym względzie skarżąca uważa, iż, uwzględniając zasadę dobrej administracji i w szczególności znaczenie wspomnianego rejestru, obowiązkiem Komisji jest zapewnienie, że rejestr ten zawiera poprawne, rzetelne i ścisłe dane. W szczególności Komisja powinna ustalić, według stanu na dzień wejścia w życie nowych przepisów dotyczących rynku wina, które przepisy krajowe miały zastosowanie i które nazwy należało uznać za chronione i istniejące zgodnie z omawianymi przepisami. Z drugiej strony, skarżąca uważa, że Komisja naruszyła także zasadę lojalnej współpracy, ponieważ w żaden sposób nie poinformowała Republiki Węgierskiej o zmianach wpisów w rejestrze E-Bacchus dotyczących Słowacji, ani przed ich dokonaniem, ani po ich wprowadzeniu, mimo iż powinna wiedzieć, że interesy Węgier mogły zostać naruszone. Wreszcie skarżąca twierdzi, iż Komisja naruszyła ponadto zasadę pewności prawa poprzez organizację i prowadzenie rejestru w taki sposób, że znajdujące się w nim wpisy mogą zostać zmienione w jakiegokolwiek chwili ze skutkiem wstecznym, przy czym nie można ustalić dokładnej daty zmiany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 229, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193, s. 60).

⁽³⁾ Wykaz nazw jednostek geograficznych mniejszych niż państwa członkowskie, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia [Rady] (WE) nr 1493/1999 [z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1)] (Wina stołowe z oznaczeniem geograficznym) (opublikowany w Dz.U. 2009, C 187, s. 67).

⁽⁴⁾ Wykaz win gatunkowych produkowanych w określonych regionach (opublikowany w Dz.U. 2009, C 187, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2010 r. — Deutsche Telekom przeciwko Komisji

(Sprawa T-207/10)

(2010/C 195/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci A. Cordewener i J. Schönfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 8107 wersja ostateczna poprawiona z dnia 28 października 2009 r. (w brzmieniu poprawionym z dnia 8 grudnia 2009 r.) w zakresie, w jakim dotyczy ona ustanowionego w art. 1 ust. 2 i 3 reżimu ochrony uzasadnionych oczekiwań inwestorów hiszpańskich określonych bliżej w tym akcie;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 8107 wersja ostateczna poprawiona z dnia 28 października 2009 r., w której Komisja uznała za niezgodny ze wspólnym rynkiem system pomocy w postaci uregulowań podatkowych zawartych art. 12 ust. 5 hiszpańskiej ustawy o podatku od osób prawnych (zwanej dalej „TRLIS”), przewidujących amortyzację podatkową wartości przedsiębiorstwa i firmy przy zakupie znacznej ilości udziałów w przedsiębiorstwach zagranicznych w odniesieniu do pomocy przyznanej beneficjentom dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego. Zaskarżona decyzja wskazuje, które środki pomocowe winny zostać odzyskane przez Królestwo Hiszpanii.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że ulga podatkowa wynikająca ze stosowania art. 12 ust. 5 TRLIS jest bezprawna pod względem formalnym, ponieważ Królestwo Hiszpanii nie notyfikowało uprzednio kwestionowanej ustawy Komisji, wbrew art. 88 ust. 3 zdanie 1 WE (art. 108 ust. 3 zdanie 1 TFUE), i faktycznie wprowadziło ją w życie,